

عنوان مقاله:

رابطه خودپنداره با اضطراب اجتماعی و عملکرد اجتماعی-انطباقی در دانش آموزان با معلولیت جسمی-حرکتی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی توانمندسازی فردی اجتماعی افراد با نیازهای ویژه (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فرحناز شه بخش
فربیا شریفی ارجمند
راضیه شهیدی

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین رابطه خودپنداره با اضطراب اجتماعی و عملکرد اجتماعی-انطباقی دانش آموزان با معلولیت جسمی حرکتی شهرستان زاهدان می باشد. تحقیق توصیفی از نوع همبستگی می باشد. جامعه آماری پژوهش، شامل کلیه دانش آموزان دختر و پسر دارای معلولیت جسمی حرکتی مشغول به تحصیل در دبستان کودکان استثنایی تلاش وابسته به آموزش و پرورش ناحیه 2 شهرستان زاهدان در سال تحصیلی 93 - 1392، می باشد که با استفاده از روش سرشماری هر 105 نفر به عنوان نمونه تحقیق مورد بررسی قرار گرفتند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه های خودپنداره کودکان اس. بی. آهلوالیا (1984)، عملکرد اجتماعی و انطباقی کودک و نوجوان اسپنس و همکاران (2002) و اضطراب اجتماعی لیویتس (1987) استفاده شده است. داده های حاصل با روش های آمار توصیفی (محاسبه میانگین، انحراف معیار و واریانس و ضریب همبستگی) و آمار استنباطی (ضریب همبستگی پیرسون، تحلیل رگرسیون چند متغیره و آزمون تی گروه های مستقل) و با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد بین خودپنداره و عملکرد اجتماعی و انطباقی رابطه مثبت و معنادار و بین خود پنداره و اضطراب اجتماعی رابطه منفی و معناداری وجود دارد. زیر مقیاس شهرت از خودپنداره پیشبینی کننده قابل اعتماد عملکرد اجتماعی و انطباقی و زیر مقیاس ظاهر جسمانی و نگرشها پیشبینی قابل اعتماد اضطراب اجتماعی میباشند. همچنین نتایج حاکی از تفاوت معنادار دخترها و پسرها در عملکرد اجتماعی و انطباقی بود اما بین دخترها و پسرها در اضطراب اجتماعی تفاوت معناداری مشاهده نشد. با توجه به حجم مشکلات کودکان معلول در عرصه تعلیم و تربیت پیشنهاد میشود که در مدارس، کادر آموزشی با تجربه و تخصص کافی در زمینه آموزشی، کمک آموزشی و مشاوره به کار گرفته شوند.

کلمات کلیدی:

خودپنداره؛ عملکرد اجتماعی و انطباقی؛ اضطراب اجتماعی؛ کودکان با معلولیت جسمی حرکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/552283>

